

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI DE CLUJ-GHERLA. CU UN ADAOS NEOFICIAL

Abonamentul pe un an 200 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiunile se primesc după învolfă

Partea oficială.

Ziua misionară: 20 Octomvrie 1935.

Pentru Ziua misionară, ce în anul acesta se va ține în întreaga lume creștină Duminecă, la 20 Octomvrie 1935, Excelența Sa Monsignorul Carol Salotti, Arhiepiscop tit. de Filippopoli, în Tracia, președintele Operei Pontificale pentru Propagarea Credenței, a lansat un nou călduros *Apel*, îndreptat către toată lumea creștină și civilizată, prin care cere contribuția, cu rugăciuni și ajutoare bănești, a tuturor sufletelor de bine, pentru misiunile creștinești dintre păgâni.

Acest apel îl publicăm, în cele de mai jos, în întregime, precum urmează:

Apelul E. S. Mons. Salotti.

pentru ziua misionară din 20 Octomv. 1935.

Lumea și urmează cursul în suișul și coborâșul său, în lupta pentru idealuri înalte, ca și pentru îndestularea poftelor cu plăceri brutale, în sforțările sale generoase, spre a rezolvi marile probleme ale veștii, ca și în trezirea urcicioaselor patimi, cari sunt în contrast cu însăși rezolvirea aceluiași probleme. Spiritualism și materialism, credință puternică într'un Dumnezeu și necredință scârboasă, eroism sublim și egoism nerușinat se alternează în societatea contemporană, cauzând neliniști și preocupățiuni, cu privire la destinele omenirii.

Ce e rezervat pentru ziua de mâine? Vor învinge puterile spirituale ale dragostei, adevărului și dreptății, sau poate acestea vor fi înebușite de inepetozitatea ureii, insidiile eroarei și violența celor fără de lege? Noi ca spirituali și credincioși, nutrim o mare încredere în Providența, ce știe construi deasupra coșciugurilor deschise de perfidia oamenilor o lume nouă unde valorile spiritului se afirmă în chip minunat, îndreptând neamurile spre ținta bunei stări morale și sociale. Mereu trebuie să avem prezente în cugetul nostru cuvîn-

tele inspirate ale profetului David: „În mâinile tale, Doamne, e puterea și virtuțea, în mâinile tale e mărirea și stăpânirea tuturor”. [I. Paral. XXIX. 12].

În timpul acesta turbulent Biserica Romei își continuă misiunea sa universală, îndreptându-și grijile sale mai cu seamă spre acele îndepărtate și nesfârșite continente, unde Misionarii predicând Evangelia Mântuirii, pregătesc, cu mari jertfe și unori cu sângele propriu, triumful Mântuitorului, care e Calea, Adevărul și Viața tuturor neamurilor. Fiecare creștin e dator să ajute la această operă de mântuire, și spre acest scop „Ziua Misionară” din 20 Octomvrie, se prezintă ca foarte oportună, în care rugăciunile și ofertele ce se vor face în lumea catolică, trebuie să fie cât mai intense, pentru a ușora cuceririle evangelice, pe cari soldații lui Hristos le fac în teritoriile îndepărtate, cu un curaj și o statornicie vrednică de admirațiunea tuturor.

Această operă de mântuire o voiește Dumnezeu.

El este Tatăl întregii omeniri. Fiecare membru al mării familii omeniești îi aparține, fiind făcut după chipul și asemănarea Lui. Lumina feței Sale îl luminează pe fiecare om, îl ridică și îl nobilitează. Unde numai se află o creatură rațională, acolo se află un suflet nemuritor. Nici o discuție nu există între oameni, fie ei cât de deosebți după culoare, rasă, caracter, moravuri și tradiții. Egoismul celor violenți a putut ridica bariere pentru a-i dăvii, a putut inventa lanțuri pentru a-i ține robi, a putut crea prejudecii, prin cari ei pot fi considerați ca ființe inferioare și incapabile de a putea fi civilizați. Însă înaintea lui Dumnezeu acești umili, acești sclavi, acești disprețuiți ajung cât pretențioșii filozofi și neumanii politicieni; ba încă se bucură de o predilecțiune specială din partea lui Dumnezeu, care, în nemărginita Sa paternitate, aruncă o privire înai plină de dragoste asupra acestor creaturi, părăsite și îndepărtate de adevăr și de credință.

Noi catolicii recunoaștem în aceste ființe

pe frații noștri cei mai iubii și de aceea, că înștețierii și adevărilor veșnice și pătași ai corbilor Răscumpărării ce suntem, trebuie să sărăm în ajutorul milioaneilor de frați, cari trăiesc încă în întunericul eroarei, și al vițului, să-i punem în situația de a cunoaște adevăurile învățate de Dumnezeușul Învățător, și să-i ajutăm a se ridica într'o atmosferă mai curată, care să le transformeze moravurile, și să le împărtășească viața civilizată, pe care creștinismul a dat-o acelor națiuni, ce, acum au meritul harul să mărturisească și să apere credința creștină.

Aceeași operă o vellește Biserica.

Aceasta, întemeiată de Hristos Dumnezeu pe piatra din capul unghirului, pe care timpul și prigonirile nu au fost în stare să o tîlîne, primi o poruncă dumnezeieșă: de a răspîndi pe pămînt împărăția lui Dumnezeu, făcînd cunoscută singuraticelor creaturi aceea bunăvestire evanghelică, în care se află secretul mîntuirii veșnice și renașterea morală și civilizatoare a tuturor neamurilor. Biserica, reprezentată de Capul său vizibil, care e Papa, păzitorul și învățătorul revelațiunii ce nu greșește și nu se lasă dus în rătăcire de greșelile și patimile omeniești, a împlinit cu credința această poruncă, trimițînd dela Roma, în decursul celor nouăsprezece veacuri, slugile sale, în toate colțurile lumii, pentru a semăna pretutindeni sămînta binelui și a împărtăși mîntîilor acele adevăruri supreme, cari sînt baza adevăratului progres și elementul indispensabil al civilizațiunii. Dacă s'ar putea număra sufletele, ce, începînd din timpurile apostolice, fură mîntuite, datorită zelului arzător al slujitorilor Catolicismului, s'ar obține un număr de rezultate, ce ar constitui cel mai splendid triumf al Bisericii Romane.

Datoria evanghelizării a devenit azi încă și mai arzătoare. În timp ce numărul locuitorilor la multe națiuni civilizate scade în așa măsură, că se prevede o decadentă sigură, națiunile îndepărtate de continente se înmulțesc cu o fecunditate minunată, ce atrage luarea aminte și studiul acelor, cari se ocupă cu marile probleme sociale. Această mulțime nouă ce vine în lume, ce religioasă va profesa? Dacă nu se accentuează pretutindeni ritmul expansiunilor noastre evanghelice, acelea popoare ne vor scăpa din mîna. Născuți în superștie și în eroare, insidiați de sectele acatolice, înbolnăviți într'o atmosferă de materialism, împorțat de anumiți oameni, imbibați de modernismul păgîn, cu greu vor recunoaște în Crucea lui Hristos anghira propriei lor mîntuirii. Să ne aducem aminte,

că religioșii catolici, cu toate că ocupă primul loc în lume, totuși abia trece peste 18% în raport cu celelalte numeroase religii luate în ansamblul lor total. Mai rămîne prin urmăre de făcut un drum lung, mai cu seamă în continentul asiatic, unde atâtea puteri omeniești se ridică împotriva Bisericii, care singură, în acele locuri, susține luptele cele mai crîncene spre a cîștiga la adevărul religioș sufletele milioaneilor de necredincioși.

E necesar drept aceea să ne unim puterile noastre cu acelea ale Bisericii luptătoare, spre a face să sporească numărul soldaților lui Hristos în acele locuri, și a le cîștiga mijloacele indispensabile unei ulterioare dezvoltări a activității lor de eucertre. În timp ce Biserica luptă în tranșeele cele mai expuse, pentru cucerirea sfîntă, ar fi pentru noi un păcat de nefericit să rămînem pasivi și indiferenți în fața acelor lupte, în cari e angajat viitorul Catolicismului.

O mai vellește, sacrificiul neîntrerupt al Misiunilor.

Ce alta e într'adevăr viața Misionarului, dacă nu un complex de sacrificii și eroism constant al carității? O flacără de dragoste, îi încălzi tineretea și-l împinse departe de patrie, de care îl legau totuși amintiri cu greu de uitat, cari își aveau centrul în focalul domestic, bogat și el în afecțiuni curate, și fîrmecat de o sfîntă poezie. O flacără de dragoste îl sunținea cînd corăbia peste nesfârșitele oceane sau trecea înălții și stîncoșii munți, înfruntînd cu suflet senin dificultăți de tot felul, în dorința de a trăi și muri pentru un ideal. O flacără și mai intensă alimentează entuziasmul său pe terenul de Misiune, unde în o jertfă complectă se consacră cu totul binelui și material al popoarelor indigene.

În colibe sîrăcicioase, arse de soare și expuse intemperiiilor vremii, cari nu-l pot totuși împiedeca de a-și desfășura, sfînta sa misiune, înaintea unui altar cu totul simplu; în școli, unde cu multă osteneală adună băeții, în fiecare zi, timp de mai multe ore și le face cunoscut, cu o răbdare eroică, primele noțiuni ale credinței, în orfelinat, unde îndeplinește oficiul de tată și mamă de acei copilași, cari poate n'au gustat odată bucuriile ce le suscită, în micuții lor, fizionomia tatălui și desmierdările mamei: în sp tale, unde întărește pe cei bolnavi, făcînd să se coboare în sufletele lor lumina nemuritoarelor nădejdi; în ospicii și în leprozării, unde, în contact cu infecțiunea și cu moartea, îndulcește cu surășul dumnezeesc, durerea atîtor nefericiți;

peste tot și în totdeauna, ziua și noaptea, în sălbătăciile pădurilor, ca și deasupra munților și în largul mărilor, Misionarul se sacrifică prin opere alese de caritate, ignorate de lumea profană și egoistă, care e dispusă mai de grabă să sacrifice decât să se sacrifice, și care nu știe prețui acel eroism, ce caracterizează viața Misionarului catolic. Eroism cu atât mai sublim cu cât mai mult strălucește în foame, mizerii, boli, prigoniri, prinsoni și chinuri, ce adesea încoronează, cu o aureolă divină, ostenelele trimșilor lui Hristos.

Să lășăm să vorbească, cât mai elocvent, spiritului nostru jertfa acelor eroi și să ne înduplecăm a-i ajuta cu nenumăratele lor opere de caritate, cu cari câștigă sufletele atâtor necredincioși, pătrunzându-le și îmbogățindu-le cu darurile lui Dumnezeu.

O cere încă și civilizațiunea.

Creștinismul, cu învățătura și legile sale, conținute în codicele insuperabil al Evangheliei, a scos omenirea din barbarie, a curățit-o de noroiul cu care era murdărită, și însuflețindu-o de un spirit nou, i-a zis: „Sui pe căi de o nouă frumusețe, înalță-te mai sus decât norii, și acolo sus, unde strălucește o lumină intelectuală plină de dragoste, cântă imnul profetic al cuceririlor tale, pe care generațiile viitoare, îmbătate de strălucirea civilizației il vor repeta și ele la rândul lor. În aceasta operă de înălțare întreg meritul îl are Biserica, care a răspândit spiritul Creștinismului prin toate colțurile lumii, restaurând familiile, creând naționalitățile și exercitând asupra acestora cea mai largă înrăurire socială. Toate veacurile creștine au fost, mai mult sau mai puțin, străbătute și renoite de puterea cea mare a Bisericii. Nu există națiune, care să nu fi știut și scris cronicile luminoase ale culturii sale la umbra Basilelor noastre. Înzadar vei căuta un popor civilizat care să se fi constituit în afară de inspirațiunile creștine. În Răsărit, ca și în Apus; în Europa, ca și în America, toate măririle și gloriile națiunilor, mai răsărite, sunt legate de măririle și gloriile seculare ale Catolicismului“.

Aceste cuvinte, pe cari le scrisesei nu de mult într-o carte a mea, reamintesc înalte idealuri, pe cari Misionarul catolic le urmărește, prin laudabilele-i ostenele, pe câmpurile luptelor evangelice. El, purtând în persoana sa diferite oficii — căci e preot și totodată maestru, colonizator, organizator de trib, întemeiator de sate și orașe, apostol, ce din fiecare sălbatic face un om, din fiecare om un creștin, din fiecare creștin un cetățean și un instrument, ce ajută la ajungerea binelui colectivității,

— e primul și cel mai bun dintre civilizații, care ridică moravurile localnicilor, le furnizează noțiunile datorțiilor și drepturilor lor, aplanează certele și neînțelegerile, îi duc la o conviețuire liniștită și onestă și îi leagă cu acel pact de frățietate, care, sigilat la umbra Crucii, e temelul adevăratului progres. Cu un cuvânt, Misionarul catolic e adevăratul creator al civilizațiunii. Acesta e acel titlu nobil de merite misionare, ce trebuie să înduplece toate popoarele a îmbrățișa cu răbdare și suferință pe acești pioneri ai noștri neobosiți, cari au tot dreptul să fie secondati într-o operă de civilizațiune atât de minunată.

Aceasta operă o pretinde în sfârșit renumele vechilor națiuni creștine.

Istoria evangelizării popoarelor păgâne e în strânsă legătură ce aceea a marilor națiuni creștine, cari în perioadele de înflorire, avură grijă de soarta acelor popoare, favorizând expedițiunile de Misionari, cari în timp ce le instruiău în ale credinței și le botezau în numele lui Hristos, le ridicau la acel grad de cultură și civilizațiune, ce le permise de a avea și ele o istorie, în care să-și poată înscrie strălucirile proprii măriri. Vechile națiuni se întreceau într-o nobilă concurență, pentru ajutorarea civilizării neamurilor bărbare și sălbătice prin mijlocirea muncii și jertfei Misionarilor, cari își legau astfel propriul nume de acela al patriei mame, de renașterea spirituală și culturală a popoarelor primitive, cărora le surădea, în sfârșit, prin învățătura Evangheliei, aurora timpurilor noi, aducătoare de pace, bunăstare și progres.

Ei bine, să se reînoască aceea veche concurență, și fii națiunilor creștine, inspirându-se din tradițiile trecutului, să ajute în mod eficace misiunile, pentruca în acele locuri extinse unde n-a fost încă implântată Crucea Nazaraneanului, sau fu numai în treacăt, Misionarii catolici să-și poată desfășura însuflețita lor acțiune, împărțind tezaurii credinței și binefacerile civilizațiunii. Meritele, ce și le câștigă națiunile majore, prin sprijinirea evangelizațiunii lumii, să nu rămână o simplă fală istorică; ci să fie puternic încold spre a intensifica cooperarea la acel apostolat, ce-l îndeplinesc bravii soldați ai Bisericii cu o abnegațiune vrednică de admirat, în vastele continente, incredințate muncii lor.

La ajungerea acestui scop e îndreptată „Ziua Misionară“ din 20 Octombrie, din acest an, pentru reușita căreia e necesar, ca în fiecare națiune, oraș, sat și parohie să fie mobilizate toate puterile, pentruca în aceea zi, toți cei ce cred în Dumnezeu,

să-și îndrepte atenția lor spre sfintele motive ale cauzei misionare, și să o promoveze mai ales cu rugăcuni fierbinți și cu generozitatea ofertelor. De dimineața până în seara acelei memorabile zile, să se înalțe rugăcuni la Dumnezeu, pentru ca să mărească entuziasmul și energiile acelor predicatori ai Evangheliei, cari departe de patria lor nativă, muncesc și se jertfesc pentru realizarea marelui ideal al înfrățirii și în același timp să fie generoși în a da aceea ofertă, ce e indispensabilă pentru menținerea și dezvoltarea multiplelor opere misionare, fără de cari nu e posibilă cucerirea lumii păgâne.

Acel îndoit dar — rugăciunea și oferta — va fi zălog sigur pentru binecuvântările lui Dumnezeu, care cu mâna largă răsplătește pe toți aceia, cari pun o pietrifică căt de mică pentru construirea în suflete a împărăției adevărului.

Roma — Patatul de Propaganda Fide
1 August, 1935 Sărbătoarea Lanțului Sf. Petru.

Carol Salotti

Arhiepiscop tit. de Filippopol în Italia
Președintele Operei Pontificale de
Propaganda Fide.

Mons. F. Carminati

Secretar General al Operei Pont. P. F. 2

Când publicăm acestea, invităm pe Frații preoți, ca acest apel, împreună cu circulara noastră prezentă, să citească de pe amvon în toate bisericile din parohii și filii, făcându-l cât mai cunoscut tuturor credincioșilor și făcând o largă expunere a muncii grea ce o depun misionarii noștri pentru mântuirea sufletelor și pentru a duce Lumina în întunecul dintre păgâni, să invite și să îndemne pe toți credincioșii să coopereze la marea Operă pentru Propagarea Credinții, atât cu rugăciunile, cât și cu obolul lor.

În acest scop în Ziua Misionară, la 20 Oct. a. c. se vor ține colecte în toate bisericile noastre din Eparhie, pentru buna reușită a căroră Frații preoți și Curatoratele vor depune toate insistențele stăruitoare. Sumele colectate ni-se vor înainta pe adresa Venerabilei Administrații Cnpitulare, Cluj, Calea Moșilor No. 24, pentru a se trimite la Roma, cu mențiunea „Pentru Ziua Misionară”. Despre suma colectată, și înaintată, apoi, ni-se va raporta a

parte, prin Oficiile Protopopești tractuale, înaintându-ne Frații Protopopi conspectul tuturor colectelor din tract, de-odată, până cel târziu la data de 15 Noemvrie a. c.

Deodată, în conformitate cu hotărârea *Inaltului Cor Episcopesc, prin aceasta promulgăm și în dieceza noastră odată pentru totdeauna, Duminica penultimă a lunii Octomvrie, din fiecare an, de zi misionară, având să se facă colectă în favoarea misiunilor. Rezultatul colectelor se va trimite, în fiecare an, până la 15 Noemvrie pe adresa mai sus menționată.*

Din șed. konz. 10 Sept. 1935.

Nr. 5641.

Hirotoniri.

În ziua de 6 Septemvrie a. c. a fost hirotonit ipodiaton și diacon, iar în ziua de 8 Septemvrie a. c., sărbătoarea Nașterii Prea Curatei Fecioare Maria la sf. Mănăstire dela Lupșa a fost hirotonit întru preot clericul absolvent Nicolae Bucea.

Cluj, la 11 Sept. 1935.

Nr. 5556.

Numiri.

Mult Onoratul *Alexandru Mureșan* paroh, protopop on. în Livada este numit în aceeași calitate la parohia *Băița* (tr. Gherla).

Din șed. konz. 6 Septemvrie 1935.

Nr. 5598.

Onoratul *Gheorghe Câmpian*, preot în Băița este numit adm. parohial la parohia *Livada* (tr. Gherla).

Din șed. konz. 6 Septemvrie 1935.

Nr. 5598.

Onoratul *Aurel Socaciu*, administrator parohial în Nețeni, este transferat în aceeași calitate la parohia *Ragla* (tr. Bădacuii).

Din șed. konz. 19 Sept. 1935.

Nr. 5874.

Onoratul *Laurențiu Budu*, administrator parohial în Dolheni este transferat în aceeași calitate la parohia *Băbdiu* (tr. Dejului).

Din șed. konz. 19 Sept. 1935.

Nr. 5883.

Onoratul *Emil Haleș* preot în Băbdiu este numit în aceeași calitate la parohia *Ilișua* (tr. Beclanului).

Din șed. konz. 10 Sept. 1935.

Nr. 3801.

Onoratul *Vasile Mureșan*, administrator local în Buciumșasa este numit în aceeași calitate la parohia *Rugășești* (tr. Reteag).

Din șed. konz. 19 Sept. 1935.

Nr. 5590.

Onoratul *Eugen Cosma*, preot nouhirotont este numit capelan cu drept de succesiune la parohia *Agrij* (tr. Buciumi).

Din șed. konz. 11 Sept. 1935.

Nr. 5697.

Onoratul *Nicolae Bucea*, preot nouhirotont este numit administrator local la parohia *Buciumșasa* (tr. Muniților Apuseni).

Din șed. konz. 19 Sept. 1935.

Nr. 5882.

Salarizarea preoților extrabugetari.

Aducem la cunoștință Veneratului Cler al Eparhiei, că Onoratul Minister, deși recunoaște numirea preoților nou numiți, totuși nu le dă nici un salar pe anul bugetar în curs. Cu toate inter-

vențiile noastre repetite, asupra ordinului dat în acest sens, nu s'a revenit. Pentru ca totuși Frații nou numiți să nu rămână un an întreg fără salar, de comun acord cu celelalte Preavenerate Ordinariate din Provincia noastră bisericască, am hotărît să creiăm un fond pentru retribuirea preoților recunoscuți de Minister fără salar printr'un arunc proporțional asupra tuturor salariațiilor din Eparhie. Retribuirile acestea urmând a se face începând cu data de 1 Septembrie a. c. până la data când Ministerul va putea ordona salarul convenit, am dispus Onoratei Administrații Capitulare ca începând cu luna Septembrie a. c. și până la altă dispoziție a noastră să rețină din salarul tuturor salariațiilor sumele socotite după cheia următoare:

1. Preoți fără gradații	10 Lei.
2. " cu 1 gradație	20 "
3. " " 2 "	30 "
4. " " 3 "	40 "
5. " " 4 "	50 "
6. Dela funcționarii gremialști cu salar peste 4000 lei	30 "
7. Dela membrii capitulari	100 Lei
8. Dela Episcopul diecezan	300 "

Totodată aducem la cunoștință, că pentru normalizarea diurnelor protopopești cele 17 diurne ce se incasează dela Stat se vor împărți egal între cei 19 purtători de Ofici protopopești.

Din șed. konz. 26 Septemv. 1935.

Nr. 6038.

Episcop Dr. Iuliu Hossu

Partea neoficiala.

Din Apostolatul Prea Sfințitului Iuliu

— Pelerinajele la sf. Mănăstiri dela Lupșa și Strâmbu. — Consacrarea bisericilor din Unirea (Arhidieceză), Glod, Șirioara și Mocod. —

Duminecă, la 1 Septembrie, în cadrele unor înălțătoare serbări religioase, a avut loc consacrarea pompoasei biserici din comuna Unirea (f. Vințul de sus), din Arhidieceză. Actul consacrării l-a săvârșit în mare sobor de preoți Prea Sfinția Sa Episcopul Iuliu al nostru, care însoțit de d. I. Modrigan prefectul jud. Turda, și prof. Dr. Emilian Lemenyi, a sosit în comună încă de Sămbătă d. m. orele 5, pentru a săvârși partea întâia a consacrării.

Grandioasă primire s'a făcut Prea Sfinției Sale la trecerea prin orașul Turda, cu discursuri memorabile de binevenire rostite din partea populației și intelectualilor de d. prefect I. Modrigan și pâr. protopop I. Cârnațiu, care au eșit întru întâmpinarea marelui Prelat, până în dealul Feleacului.

Dela Mitropolia Blajului — căreia aparține comuna Unirea, — au sosit cu trenul de 2 p. m. pâr. Dr. Victor Macavei vicarul capitular, pâr. canonic Ștefan Roșian, preot Todoran, Sălăgean, prof. Cherebețiu, Coriolan Suci, etc. Oaspeții dela Blaj au fost așteptați în gară de către: pâr. Teodor Radu, preotul local, d. Ilie Sabău primar, primar Gh. Metea, pâr. I. Căpălnean f. senator, Dr. Traian Minea dir. de prefectură, protopop Emil Pop și un mare număr de credincioși. Dela gară, întreg convoiul, format în procesiune religioasă, s'a îndreptat spre celalalt capăt al comunei, pentru a întâmpina și binevența pe Prea Sfinția Sa Iuliu, care sosea cu mașina dela Cluj. Intru întâmpinarea Arhiereului a eșit și un puternic banderiu de călăreți, în frunte cu d. Victor Moldovan notar.

Au rostit adânc simțite cuvinte de bun sosit pâr. protopop tractual Emil Pop, d. primar Gh. Metea, pâr. Ladislau Kacs, protopop rom. cat. în numele bisericii sale, și alții, Prea Sfinția Sa mulțumind tuturor pentru caldele sentimente arătate.

De aici, marelui convoiu, în frunte cu muzica militară și în sunet de tobe se îndreaptă spre noul lăcaș de închinăciune, dominând comuna.

Cu mulțumite și recunoștințe merită pomenire: d. Emil Neamțu dir. închisorii din Aiud, apoi Directorul Uzinelor Solvei, Primăria comunei Unirea, protopopul Căpălnean, inv. Nicolae Marginean, notarul pensionar Vasile Popa, notarul Victor Mol-

dovan și dir. de Prefect, dr. Traian Migia, cari prin zelul lor și prin acordarea de ajutoare au contribuit la desăvârșirea măreței opere.

Liturgia arhierească la care a dat răspunsurile corul „Astrei” din Aiud, condus cu pricepere de d. Maior Papiniu, s'a oficiat cu mare fast, în admirația mulțimilor. În cadrele liturgiei Prea Sfinția Sa, a rostit o magistrală cuvântare despre „Biserică” isvor nesecat de haruri, care a fost ascultată cu mare evlavie. După liturgie au urmat recepțiile, și banchetul de 200 tacâmuri aranjat de curatorat. S'au rostit memorabile toasturi, Prea Sfinția Sa ridicând paharul pentru Părintele Creștinătății și M. Sa Regele. Ceilalți oratori au ridicat paharul pentru Prea Sfinția Sa Episcopul și conducătorii localnici. Sfințirea bisericii din comuna Unirea a fost fără îndoială un prilej de mare și luminat praznic pentru tot jurul, lăsând în suflele cele mai plăcute și neșterse amintiri.

* * *

Duminecă, în ziua „Nașterii Prea Curatei”, s'a desfășurat în cadre sărbătorești, obișnuitul praznic dela Mănăstirea Lupșa, din Munții Apuseni.

Istoricul Mănăstirii.

Această Mănăstire cu călugări de ord Bazilitan, a fost pe vremuri primul focar de cultură românească și bisericească, pentru întreg cuprinsul Munților Apuseni.

Școala privilegiată — cei cari o cerceau, erau scutiți de serviciul militar — de pe lângă aceasta Mănăstire, încă pe la anul 1429, adevărat înaintea cu 500 ani, suplinea toate interesele culturale și naționale ale vrednicilor Moși. Ea a fost fără îndoială cea dintâi școală românească în tot cuprinsul Munților. Aici se învățau buchile, adevărat prima slovă. Din această școală, lărgită și dezvoltată mai târziu în Seminar, eșiau luminătorii poporului: preoți, învățători și cantori. Ea a funcționat în aceste cadre, până la revoluția lui Horea, când călugării au trebuit să se refugieze de frica calvinilor unguri, fără a se mai putea reîntoarce.

Școala a continuat însă a funcționa cu cadre restrânse, până la 1851, când învățătorul Constantin Sabău a mutat-o în comuna Lupșa-sat.

Mănăstirea, situată într'o splendidă poiană, încercuită cu păduri, la capătul comunei Lupșa, împreună cu averea ei, circa 4 jug. pădure și fânaț, a fost pusă sub îngrijirea preotului din Lupșa, care făcea din când în când serviciu divin și aici. Abia în anul 1927, un fiu al acestei comune, distinsul și foarte zelosul preot dr. Coriolan Sabău, a reînviat dragostea creștinilor pentru acest străvechi focar de cultură bisericească și națională.

Restabilirea tradițională a pelerinajelor și avântul lor crescând din an în an, este a se mulțumi Prea Sfinției Sale Iuliu, care dela 1930, de când această Mănăstire cu toate comunele Munților Apuseni au fost trecute la Eparhia de Cluj—Gherla, participă la toate praznicile, oficiând cu mare fast Liturgia arhierască și rostind cuvântări isvorâte din cea mai iubitoare inimă părințească.

Primirea Prea Sfinției Sale.

Prea Sfinția Sa Iuliu, însoțit de pâr. canonic dr. Gheorghe Vidican, de prof. de teologie dr. Emilian Lemenyi și Silviu Popa și de clericii absolvenți Ivașco și Nicula, a sosit încă de Sâmbătă ora 6 p. m. la Baia de Arieș, unde, la dorința credincioșilor, le-a oficiat Litia cu rugăciuni pentru morții parohiei, predicând despre Nașterea Prea-Curatei.

În fața porții triumfale au binevenat d. primpretor Viorel Mercean, d. medic dr. Mihail Crișan, d. director școlar, iar dșoara Lucia Muntean, fetița Mărioara Manea au predat flori, iar la biserică tinărul preot Petru Manea a rostit adânc simțite cuvinte în numele credincioșilor. Peste noapte, Prea Sfinția Sa a rămas în Baia de Arieș la ospitaliera familie a dlui notar Munteanu, care a oferit și masa de seară.

Duminecă dimineață la orele 9, Prea Sfinția Sa a sosit la Mănăstire, unde în fața unei porți triumfale așteaptă un sobor de preoți îmbrăcați în ornate și cei vreo 12,000 pelerini, bineventând pâr. protopop onorar Traian Marcu, iar vestitul cor din comuna Bistra, condus de inimosul inv. dir. Iuliu Coroiu, a întonat „Pe Arhireul”.

În cadrele Liturgiei arhieresti, oficiată la un altar în liber Prea Sfinția Sa a hirotonit întru preot pe clericul absolvent Nicolae Bucea, fiu al Munților Apuseni. Tot în cadrele Liturgiei Prea Sfinția Sa a cuminecat peste 1200 credincioși a sfințit splendidul drapel al Reuniunii Marjanie din Abrud, fiind prezente toate membrele cu făclii aprinse în mână și a rostit o foarte impresionantă cuvântare despre praznicul zilei.

Prea Curata Fecioară este cu adevărat începutul mântuirii neamului omenesc, — a

zis între altele Prea Sfinția Sa. — Ea se întrepune neconținut la Fiul Său pentru noi. Nu avem decât să ne punem sub scutul aceleia, care a zdrobit capul șerpelui, și prin care a răsărit Lumina în lume, a spus Prea Sfinția Sa.

După liturgie s'a înconjurat apoi Mănăstirea de 3 ori și s'a făcut Maslul pentru bolnavi. A urmat apoi o masă aranjată de familia ospitalieră a tinărului preot Constantin Sabău, la sfârșitul căreia Prea Sfinția Sa foarte satisfăcut de succesul praznicului, la care a venit cu atâta drag și la care au venit în procesiune credincioșii chiar de pe la Huedin și de pe Murăș, mulțumește tuturor pentru caldul concurs ce-l dau cu dragă inimă, la reînvierea vechiului cult pentru Mănăstirea cu glorios trecut în istoria neamului și a bisericii.

Mănăstirea Lupșa este fără îndoială locul de primenire sufletească pentru vrednicii moți.

* *

După grandiosul pelerinaj dela Mănăstirea Lupșei, s'a ținut Sâmbătă, în ziua „Înălțării Sf. Cruci”, 14 Sept. a. c. obișnuitul praznic dela Mănăstirea Strâmbu-Someș. Această modestă Mănăstire este un puternic centru de primenire sufletească, pentru tot cupriusul văii Someșului și Lăpușului și chiar pentru Maramureș.

Din trecutul Mănăstirei.

La depărtare egală de comunele Chiuiești și Strâmbu, într'o minunată poiană, la care te conduce o pitorească vale de munte, străjuită din depărtate vremuri o mică bisericuță de piatră, care prin glasul dulce al clopotului său, cheamă din când în când la sf. rugă pe creștinii pripășiți în văile și colinele acestor munți. Nu se știe, dacă la această Mănăstire, situată în liniștea adâncă a colțurilor, au fost vreodată călugări. Nici nu se cunosc ctitorii, cari au ridicat-o. Se știe, însă, că nemilosul dinte al vremii, a prefăcut-o într'o ruină, care nu se mai putea folosi pentru casă de rugăciune. Abia în anul 1925 a fost restaurată prin străduințele zelosului preot Atanasiu Georgiu, fost preot în com. Strâmbu, căreia îi era afiliată Mănăstirea. În scopul restaurării s'a cumpărat cu 6000 Lei bisericuța de lemn din com. Cănciu, ale cărei dimensiuni se potriveau pe fundamentul vecher Mănăstiri. De un pelerinaj devotat, însă, nu putea fi vorba nici după restaurare. La praznic veneau abia 1000—2000 creștini din jur.

Desvoltarea și avântul îmbucurător, la care a ajuns astăzi pelerinajul la această Mănăstire, este a se mulțumi exclusiv protecției binevoitoare a Prea Sfinției Sale

Episcopului Iuliu, care începând cu anul 1926, la praznicul din fiecare an, oficiază cu mare fast Liturgia arhierescă. Așa s'a ajuns, că în anul acesta, peste 15.000 creștini, veniți în procesiune de la mari depărțări, să se închine la această Sf. Mănăstire „Sfintei și de viață făcătoarei Cruci”. Și tot așa s'a ajuns, că la toate Mănăstirile: Nicula, Lupșa, Strambu, Stramba să alege an de an sute de mii creștini, pentru a se îmbrățișa în caldă rugăciune către Divinitate.

Primirea, Liturgia arhierescă și cuvântarea Prea Sfinției Sale.

Prea Sfinția Sa este așteptat la toate praznicile cu nespūsă înșulețire și bucurie de locuitorii satelor din jur, prin cari este în trecere. Așa în frunțașă comună Cășei, toată populația, în frunte cu pâr. Augustin Boldor, atât la sosire cât și la întoarcere, au așteptat pe Arhieru cu adevărate ploaie de flori, mămele aducând copilașii la binecuvântare. Tot așa în comuna Chiuești, primește pâr. Atanașiu Georgiu, din frunțașă poporul său, urând Prea Sfinției Sale bun sosit în numele credincioșilor.

Prea Sfinția Sa, rămânând peste noapte în casa ospitalieră a pâr. Atanașiu Georgiu, Sâmbătă dimineața la orele 8 se îndreaptă cu trăsura spre Mănăstire, întâmpinat fiind la capătul văii de o impunătoare procesiune, care conduse cu cântări pe Prea Sfinția Sa până la Mănăstire.

În cairele Liturgiei arhieresti, săvârșită în sobor de 20 preoți, Prea Sfinția Sa a rostit o foarte impresionantă cuvântare despre „Puterea Sf. Crucii, cea mai tare armă împotriva diavolului”.

După Liturgie s'au împărțit din partea P. Sfinției Sale ajutoare pentru săraci și infirmi. A urmat, apoi, recepția preoțimii, pentru care Prea Sfinția Sa a avut paînțele cuvinte de îndemnare și imbarbătare, în fața greutăților zilei.

S'a servit, apoi, masă cu mâncări de post, după care Prea Sfinția Sa abia la orele 5 p. m. se îndreaptă spre frunțașă comună Glod—Someș, unde în cadrele unor mari serbări religioase, avea să sfințească o măreață biserică, răsărită din spiritul de jertfă și dragoste a credincioșilor din comuna Glod, păstorită de vrednicul și respectatul pâr. protopop on. Valer Filipari.

Frumoase și însuflețite primiri s'au făcut Prea Sfinției Sale și în acest drum. Așa, în puternica comună Bârsăul mare în fața unei superbe porți triumfale, aștepta toată suflarea comunei, îmbrăcată sârbăreste, în frunte cu pâr. protopop districtul Ștefan Botha, care într-un frumos discurs, arată bucuria tinutului întreg pentru înalta

vizita. Tot act a binevențat vrednicul pâr. protopop Emil Mureșan, în numele credincioșilor; iar fetița Viorica Ruș, rostind o poezie ocazională, a predat flori.

De aici, Prea Sfinția Sa este condus de un puternic banderiu de călăreți, veniți întru întâmpinare din com. Glod, la capătul căreia, în fața unei frumoase porți triumfale binevențează din frunțașă poporul, care primește pe înaltul oaspe cu ploaie de flori și nesfârșite urale, în mosul prim-pretor d. Dr. Emil Sonea, în numele administrației, dșoara Măroara Trif, în numele Reuniunii Mariane, predând și un superb buchet de flori; iar la biserică, desprinzându-se din soborul de preot îmbrăcați în orjate, a rostit un admirabil discurs de bun sosit venerabilul pâr. protopop Valer Filipari, parohul locului, în numele credincioșilor săi.

Se purcede, apoi, la săvârșirea părții prime a consacării, după care s'a servit de familia ospitalieră a pâr. protopop Filipari, cina.

Duminecă, ziua următoare, la 15 Sept. a. c., toată comuna, îmbrăcată în strălucită haină de sărbătoare, strădele transformate în adevărate promenăzi și casele împodobite, apoi multimile cari curgeau din toate părțile, erau semnele vădite ale luminatului praznic — poate cel mai luminat în viața acestei comune — ce avea să se desfășoare în toată măreția lui.

Mărețea biserică, cu ziduri de 1 m. grosime, deși foarte încăpătoare, n'a putut cuprinde decât o mică parte a credincioșilor, cari așteptau în fața bisericii sosirea Arhierului. După săvârșirea actului consacării, Liturgia arhierescă s'a continuat în liber. În cadrele Liturgiei Prea Sfinția Sa a cuminecat peste 400 credincioși și a rostit o magistrală cuvântare despre „Sf. Cruce și Biserica adevărată”, storcând lacrimi de recunoștină din ochii tuturor.

A urmat apoi bauchetul de optzeci tacă-muri, oferită pe pâr. protopop Filipari, la care Prea Sfinția Sa a ridicat paharul pentru Părintele Creștinătății și pentru M. S. Regele, simbolul de unitate și țară a țării; pâr. protopop Ștefan Botha și pâr. Gherasim Căpălnea pentru Prea Sfinția Sa, neîntrecutul apărător al Bisericii și al preoțimii. De încheiere Prea Sfinția Sa mulțumește tuturor pentru caldele sentimente, cu cari l'au înconjurat, elogiând pe credincii credincioși și pe distinsul protopop Valer Filipari, care a știut să și pună toată suflarea și chip neprecupețit în aptitudinile și tot sufletul în serviciul Bisericii.

După masă Prea Sfinția Sa, care și în aceste apostolești drumuri a fost însoțit de pâr. canonic Dr. Gherasim Vidican, prot. de

teologie Dr. Emilian Lemenyi și Silviu Popa și de clericii abs. I. Pop și A. Paul, între puternicele manifestări de dragoste ale mulțimilor, cu sufletul plin de cele mai alese mângâieri, s'a reîntors la reședință.

* * *

În cadrele unei mărețe serbări religioase, s'a consacrat Duminecă, în 22 Septembrie a. c. de către Prea Sfinția Sa Iuliu monumentală biserica din comuna Șirioara jud. Năsăud. Această consacrare, a fost fără îndoială încoronarea unei hărnicii și spirit de jertfă, aproape fără precedent în istoria satelor noastre.

Căci, abia înainte cu două decenii, această comună, mică și astăzi la număr — abia 500 suflete — dar mare în dragoste către Domnul, era lipsită de orice edificiu public și chiar și de casă parohială, așa că preotul lor se adăpostea unde și cum putea. Grație hărniciei și zelului neprecupețit al păr. protopop Ioan Lemenyi strănepot al marelui vlădică cu același nume, prin rara înțelepciune și creștinească răbdare, cu care și-a păstorit poporul, comuna Șirioara este astăzi frunțasă și bine înstărită. Din spiritul de jertfă al credincioșilor ei, a răsărit pe rând școala și casa parohială care le fac mare cinste, iar biserica potrivită și pentru un oraș, este incontestabil o po-doabă a văii Șieului, în care este situată comuna.

Praznicul de încoronare a măreței lor opere, a fost cu adevărat praznicul bucuriei din inimă, care, a concentrat la sfânta rugă și admirație peste 8000 creștini din jur și tot ce are ținutul până la mari depărțări mai bun și mai select.

Prea Sfinția Sa Iuliu, care însoțit de păr. canonic dr. Gheorghe Vidican, de prof. de teologie Dr. Emilian Lemenyi, fiul părintelui local și Silviu Popa, și de clericii absolvenți Ioan Pop și Aug. Paul a sosit încă de Sâmbătă d. m. pentru a săvârși partea întâie a consacrării, i-s'a făcut primire cu adevărat împărătească. Încă în hotarul comunei Șieu-Odorhei, păstorite de vrednicul preot protopop Teofil Bocoș, a ieșit întru întâmpinarea Prea Sfinției Sale un falnic banderiu de călăreți, cu lănci la cisme, întipuire pe vechii lănceri romani — al cărui vâtav, anunță Prea Sfinției Sale marea bucurie a sufletelor, cu care este așteptat.

În comuna Șieu.

În comuna Șieu-Odorhei, în fața unei frumoase porți triumfale, toată suflarea comunei, în frunte cu distinsul protopop tractual, păr. Ioan Petringel din Bistrița, care salută pe Arhiereu în numele credincioșilor din tract, păr. Teofil Bocoș în numele parohiei, dna Cupșa în numele „Reuniunei

Mariane”, predând un frumos buchet de flori, primarul Vișan, în numele comunei și o fetiță și 3 elevi în numele școlarilor. De aici Prea Sfinția Sa între puternice urale, cântece și ploaie de flori, condus de călăreți, se îndreaptă spre cătunul Coasta-Cristur, unde la marginea județului îl întâmpină cu un magistral discurs distinsul prefect al județului Năsăud d. dr. Dumitru Nacu și păr. Ioan Someșan. Abia ieșind din acest cătun, Prea Sfinția Sa este întâmpinat și condus mai departe de un puternic banderiu de călăreți, soli ai bucuriei din Șirioara, bineventând vătaful lor, Vultur Ioan și predând flori.

La Șirioara.

Sosit la marginea comunei Șirioara, în fața unei superbe porți triumfale așteaptă toată suflarea comunei cu puternice urale, ploaie de flori, frumoasele famfare din Săniacob și Chiraleș și un minunat car alegoric îmbrăcat în flori și alese covoare, la care erau înjugați 6 părechi boi albi, frumos împănați, în scop de a conduce pe Prea Sfinția Sa la Biserică.

Au rostit adânc simțite cuvinte de bun sosit, d. notar Ioan Balota, preotul luteran Schmidt din Săniacob, dsoara Lucia Butuza și eleva Emilia Pop predând un superb buchet de flori. Drumul până la biserică, pe străzi îmbrăcate în verdeață cu case împodobite și în sunetele celor două fanfare, a fost cu adevărat un drum de triumf. Sosiți la biserică, desprinzându-se din soborul de 34 preoți îmbrăcați în ornate, a rostit un minunat discurs de bun sosit, vorbind distinsul preot Ioan Lemenyi, în care făcând istoricul parohiei, arată bucuria sufletelor pline de cea mai aleasă recunoștință pentru Arhiereul care fără a cruța jertfe și osteneți, vine să le încoroneze opera răsărită din curată dragoste către Dumnezeu.

Prea Sfinția Sa mulțumește, vădit mișcat, de puternicele sentimente de dragoste și alipire așa de frumos și sincer manifestate și cu acest prilej, purcează apoi la săvârșirea părții prime a consacrării, după care pe la orele 8 $\frac{1}{2}$ s'a servit la familia ospitalieră a păr. protopop Lemenyi cina.

Desfășurarea serbării.

În ziua mare a praznicului, încă cu ivirea zorilor, soseau din toate părțile creștinii iubitori de casa Domnului și dornici de a vedea și asculta glasul de apostol al iubitului lor Părinte Episcop, pe care nu-l puteau uita, de când cu ani în urmă i-a cercetat la casele lor.

La orele 9. Prea Sfinția Sa a fost așteptat în fața falnicei biserici, de o mare

multime de credincioși, cari așteptau afară până după actul consacrarii, când Liturgia s'a continuat, la un altar construit în liber. În cadrele liturgiei, Prea Sfinția Sa, în admirația multimilor a hirotonit întru preot pe clericul absolvent Emil Demian și i rostit o strălucită cuvântare cu caracter general, în care atingând toate necesitățile sufletului, cu argumentele Scripturii, arătă singura cale adevărată către mântuire. Magistrala cuvântare, a fost reținută și rasplătită de multime cu la r mile fericiri și recunoștinței în vece nesterse.

După Liturgia sfârșită, abia la orele 3 p. m. Prea Sfinția Sa s'a urcat în trăsură pentru a merge la casa parohială, a fost oprit mai mult de o oră în drum, de multime, cari doreau să-i sărute mâna. Com dus apoi de fanfare până la casa parohială, au urmat recepțiile la cari și-au prezentat omagiile, curatoratul, școala, primăria, administrația condusă de foștii prefecti dr. Buta și dr. Biliu, soțiile de preot și preoțimea condusă de pâr. prof. Tit Malai fost vicar de Năsăud, care într'un splendid discurs arată sentimentele de profundă reverință și neclintită alipire, ale preoțimei recunoștitoare, față de Arhiereul, care întotdeauna, s'a arătat îndoit părinte și neînduplecat luptător și apărător al preoțimei.

Prea Sfinția Sa adânc înduișoșat, arată cum cei mai aproape de sufletul său părintesc, au fost întotdeauna slugitorii altarului Domnului, promițând și pentru viitor aceeași neclintită și părintească dragoste și sprijin pentru clerul nostru în împlinirea îndatoririlor sale.

Banchetul.

După recepții a urmat banchetul de 80 tacâmuri oferit de curatorat la care Prea Sfinția Sa a ridicat paharul pentru Papa și M. S. Regele, prot. Ioan Petringel, prim-pretorul Ianul, dr. Bili, dr. Leon Scridon, pâr. luteran Schmidt din Sâniacob, Dr. Vasile Buta, dr. Tit Malai pentru Prea Sfinția Sa. De încheiere, Prea Sfinția Sa multumind încă odată pentru caldele sentimente de dragoste cu care a fost înconjurat, are cuvinte de laudă și recunoștință pentru vrednicii credincioși și părințele lor sime tesc, Ioan Lemenyi, care are satisfacția de a-și vedea încoronată cu strălucit succes munca ideală și plină de abnegație depusă în interesul bisericii.

După banchet, Prea Sfinția Sa în sunetele celor două fanfare și între puternice manifestări de dragoste și alipire ale multimei, ducând în inimă și lăsând în suflete cele mai dulci și nesterse amintiri, s'a îndreptat deodată cu seara, spre comuna sa natală Milaşul mare.

* * *

Duminecă în 29 Septembrie a. c. frunțașă comună grănicerească Mocod, a trăit — după cum înșiși credincioșii ei au mărturisit-o — cea mai luminoasă și sărbătorească zi din istoria acestei comune. Căci prin consacrarea cu fast neobișnuit a falnicei biserici de către Prea Sfinția Sa Episcopul Iuliu, s'a încoronat o măreață operă, răsărită din dragostea, spiritul de jertfă și hărnicia credincioșilor și a vrednicilor ei conducători.

Din trecutul grănicerilor.

Începând cu secolul al XIII-lea, — după cum arată venerabilul vicar de Năsăud, pâr. Ștefan Buzilă, în discursul său de bineventare — și până în jumătatea a 2-a a secolului XV, ținutul grăniceresc de astăzi se numea „Țara Năsăudului“, „Terra Naswor“ cu mare renume în istorie. Mai târziu a primit numirea de Valea Rodnei, „Vallis Rodnensis“, din care apoi la 1762 s'a format Regimentul al II-lea român grăniceresc, frunțașă comună Mocod, prin situația ei fiind santinela veșnic trează la granița de vest a acestui ținut. Vitejia și bravura soldaților grăniceri, a pus în uimire chiar pe marele împărat Napoleon I-ul, numindu-i după îmbrăcămintea lor neagră „Căfane negre“.

Primirea Prea Sfinției Sale Episcopului.

Primirea ce au făcut acești grăniceri Prea Sfinției Sale Episcopului Iuliu, care însoțit de pâr. canonic dr. Victor Bojor, prof. de teologie dr. E. Lemenyi și Silviu Popa, plus clericii absolvenți Ivașco și Linu, a sosit în comună încă de Sâmbătă d. m. orele 5, a fost cu adevărat vrednică de tradiția lor glorioasă și strălucită. Încă din comuna Chiuza, unde în fața unei porți triumfale așteaptă întreg poporul bineventând d. notar Vicențiu Laurențiu și pâr. Petru Scridon, iar fetița Lenuța Petrance predând flori, drumul Prea Sfinției Sale a fost cu adevărat un drum de triumf.

Aceiași caldă primire' cu puternice

urale și ploaie de flori a făcut Prea Sfinția Sa comuna Peatra, bineven-
tând octogenarul preot-protopop Iosif
Muresan, copila Floarea Precup pre-
când noi, iar în hotarul comunei
Mocod, la punctul de graniță al jude-
țului, a întâmpinat și binevențat adânc
simțit d. subprefect dr. Ioan Pop, în
numele administrației.

Tot aici a venit întru întâmpinarea
Prea Sfinția Sa un puternic banderiu
de călăreți în falnic port grăniceresc,
ca frumoase pene de până specifică
ținutului la pălărie, binevențând vătavul
lor și conducând pe Prea Sfinția Sa
pană în comuna Mocod, toată îmbră-
cătă în verdeață, cu care împodobite,
3 falnice porți triumfale, și alese dis-
cursuri de bun sosit, rostite de par-
vicar de Năsăud Ștefan Buzilă în nu-
mele Vicariatului Rădnei, dna Lețitia
Oprea în numele Reuniunii Mariane
din Florești, primarul Vartolomeu Fili-
mon în numele comunei politice, dna
preoteasă Aurelia Zinveliu în numele
Reuniunii Mariane, doșara Bombonica
Sigarteu cu poezie și flori, iar la bi-
serică foarte vrednicul preot al locului
păr. Victor Zinveliu în adânc simțite
cuvinte binevențează în numele cre-
dincioșilor.

După vecernie, în cadrele căreia
Prea Sfinția Sa a săvârșit partea în-
taia a consacării, a urmat cina oferită
de familia ospitalieră a păr. Victor
Zinveliu.

Toată noaptea spre Duminecă, n'au
încetat a curge mulțimile dornice de a
revedea pe preaiubitul lor Arhiereu,
care cu 15 ani în urmă i-a cercetat la
ei acasă. Duminecă, încă în zorii di-
mineții, comuna Mocod era arhiplină
de cele vre-o 12.000 — spus fără nici
o exagerare — de creștini, cari veni-
seră, să participe la bucuria Moco-
denilor.

Slujba consacării

La orele 9 a. m. când Prea Sfin-
ția Sa urma să săvârșească Liturgia,
mulțimile în frunte cu călăreți și fan-
fară, au ținut să conducă pe Arhiereu

dela casa parohială până la Biserica
în adevărat triumfi. Era într'adevăr emo-
ționant până la lacrimi, să vezi, înstru-
lătura și dragostea, cu care înconjurau
aceste mulțimi de bunul lor Părinte.
După slujba consacării, Liturgia arhie-
rească s'a continuat pe o balustradă
construită în liber. Durere, nici locul
larg și străzile din fața bisericii, nu
au putut cuprinde mulțimile cari nu
puteau înghesui de înghesuite ce
erau. În cadrele Liturgiei, Prea Sfinția
Sa a rostit o neîntrecută cuvântare
despre „Biserica și credința adevărată”
reținută cu pietate și admirație de
mulțimile recunoscătoare. În cadrele
cuvântării, Prea Sfinția Sa anunță spre
bucuria generală a celor prezenți, că
pe harnicul și zelosul părinte Victor
Zinveliu pentru munca ideală depusă
în interesul Bisericii, îl constituie pro-
topop onorar, investindu-l cu toate
drepturile împreunate cu această bine-
merităta demnitate.

După Liturgie, Prea Sfinția Sa abia
străbatând printre puternicele manifes-
tări de dragoste ale mulțimii, s'a dus
la casa parohială, unde au avut loc
recepțiile, la cari și-au prezentat oma-
gile: curatoratul, școala, primăria, ad-
ministrația, în frunte cu prefectul d. dr.
Dumitru Năcu și senatorul d. Laurențiu
Oanea, apoi Reuniunea Mariană, Agru,
școlile de preot și tineretul, Prea Sfin-
ția Sa având pentru toți cuvinte și în-
demnuri esite din iubitoarea inimă de
părinte.

Masa comună.

Abia la orele 4 s'a ajuns la ban-
chetul de 80 tacâmuri aranjat de cu-
ratorat în sala școlii, care a decurs
într'o atmosferă de caldă intimitate fa-
miliară. S'au rostit mai multe magis-
trale toasturi, Prea Sfinția Sa ridicând
paharul pentru Părintele Creștinătății și
M. Sa Regele, d. senator dr. Laurențiu
Oanea, păr. vicar Ștefan Buzilă, d. pre-
fect dr. Dumitru Năcu și părintele pro-
topop Victor Zinveliu preamăresc pe
neobositul Episcop, care prin zelul fără
pereche cu care și-a căutat și îmbră-

țișat pe toți fiii săi sufletești, a devenit cu adevărat un mare Apostol al zilelor noastre.

Frumos cuvânt de mulțumită a adresat istețul casier comunal Ioan Văsieșiu către d. senator d. L. Oanea și d. prefect dr. Nacu, s'au dovedit mari sprijinitori ai bisericilor și instituțiilor culturale.

De încheiere Prea Sfinția Sa aduce tuturor nou cuvânt de mulțumită pentru dragostea neprecupețită cu care l'au înconjurat, exprimându-și deosebita sa recunoștință față de poporul gata totdeauna, la jertfă supremă pentru Biserică față de vrednicul preot-protopop Victor Zinveliu și față de distinșii conducători ai județului cari, spre lauda lor zis, au contribuit efectiv și cu largă măsură la succesul celui mai luminat praznic din viața comunei fruntașă Mocod. Numai prin luminata înțelegere a conducătorilor cu poporul s'a putut ridica pomposul lăcaș de închinăciune Domnului, care a costat peste 2 milioane lei și care a prilejuit pentru întregul ținut grăniceresc, o adevărată sărbătoare a sufletului românesc. Intre puternicile urale și manifestări de dragoste ale celor prezenți, Prea Sfinția Sa îmbogățit cu noui și alesse mângăeri s'a reîntors, apoi, la reședință. S. Popa.

Atelier de

Pictură bisericească

fondat în anul 1903

în Blaj, str. Avram Iancu 18

pictor

Antoniou Zeiler

se execută iconostase și pictură murală artistică.

— Prețuri convenabile. —

În atențiunea Onor Cler.

Aduc la cunoștința tuturor d-lor preoți din Eparhia de Cluj-Gherla, că mi-am deschis

unicul salon românesc de croitorie

în Bistrița, str. Bruchental Nr. 23 (lângă Hotelul Fritsch) unde fac *reverenzi, odăjdii, prapori* etc. pentru d-nii preoți.

Cu deosebită stimă:

Ioan Mititean.

TIPOGRAFIA „DIECEZANA“

CLUJ, STR. GH. DIMA Nr. 1.

EXECUTĂ PROMT ȘI ÎN
SCURT TIMP ORICE
LUCRARE DE ARTĂ
GRAFICĂ — PAROHIE
AU REDUCERE

PRIMA ÎNTREPRINDERE ROMÂNEASCĂ

pentru încadrare aurire și reproduce

Icoane și Tablouri

deasemenea se execută în mod ireproșabil metalare, bronzare și aurire de biscrici pe lângă prețuri reduse.

Cluj, str. Reg. Maria No. 45.

Vis-à-vis de palatul Patria.